

פרק ה'

- פסוק א' - הרמתי את עיני וראיתי במראה הנבואה, והנה אגרת (שנקראת מגילה, על שם שגוללין אותה) עפה באויר.
- פסוק ב' - שאל אותי המלאך מה אתה רואה, השבתי, ראיתי מגילה עפה באויר, ארכה עשרים אמה ורחבה עשר אמה. (כמידת האולם בביהמ"ק שבנה שלמה).
- פסוק ג' - ויאמר אלי המלאך, במגילה הזאת (שיוצאת מבית קדשי הקדשים) כתובה קללה שתגיע על החוטאים שבכל ארץ ישראל, מצד אחד של המגילה כתוב, שכל מי שגונב ינקה (יכרת) מהעולם, ומהצד השני כתוב שמי שנשבע לשקר ינקה מהעולם.
- פסוק ד' - אומר ד' צבקות, אע"פ שעד עכשיו הארכתי את אפי, עכשיו שנתמלאה סאת העונות, כבר הוצאתי את הפורענות להפרע מהחוטאים, ותבוא אל בית הגנב ואל בית מי שנשבע בשם ד' לשקר, ותהיה בקביעות (ולנה) בתוך ביתו, ותכלה אותו ואת עצי ביתו ואת אבני ביתו.
- פסוק ה' - המלאך המדבר עמי יצא ושוב חזר ואמר לי, הרם עיניך וראה את הדבר היוצא מן השמים.
- פסוק ו' - שאלתי אותו על איזה דבר אומר לי להסתכל, השיבני ואמר לי זה הכלי שיש בו כמות שנקראת איפה שיוצאת מהשמים, רומזת שעין ד' משגיחה בכל הארץ ולכן הוא משלם עונש כמידה שחטאו.
- פסוק ז' - והנה אני רואה, משקל של ככר עופרת, מתרוממת מאליה מהארץ לאויר, עוד ראיתי שבכלי הנ"ל שיש בו איפה יושבת אשה אחת.
- פסוק ח' - אמר לי המלאך, האשה הזאת היא הרשעה שהיתה בעם ישראל, זה רומז לעשרת השבטים שעשו עגלים ועבדו להם, וד' השליך אותה אל תוך האיפה, כלומר אל מקום המשפט, לשפוט אותה, וד' לקח את אבן העופרת שהיתה במשקל ככר כמו שמוזכר למעלה, והשליך אותה אל תוך פי האשה כדי לחנוק אותה, הכוונה שד' העניש את עשרת השבטים.
- פסוק ט' - הרמתי את עיני וראיתי שתי נשים יוצאות מן השמים, ויש להן רוח בכנפים שלהן, הכוונה שממהרות לעוף, והכנפים שלהן ארוכות ורחבות כמו כנפים של חסידה, והיו נושאות את האיפה באויר בין הארץ ובין השמים, שתי הנשים הם יהודה ובנימין, כל זה לפרסם שמשפטי ד' נעשים ביושר.
- פסוק י' - שאלתי את המלאך, להיכן הן נושאות את האיפה.
- פסוק י"א - ענה לי המלאך, לבנות לה בית בארץ שנער, זו מדינת בבל, והכינו לה בית, והניחו אותה שם על הבסיס שלה. הכוונה שהגלו אותם לבבל, וישבו שם שבעים שנה ובנו שם בתים ונטעו שם כרמים.